

Релігійне життя в Україні кінця XVIII початку XIX ст.

- ▶ XIX століття — період високого розвитку української культури, яку творили широкі народні маси і патріотично налаштована українська інтелігенція. Переважна більшість українців на початку XIX ст. були парафіянами православної церкви. Підпорядкована Московському патріархату, вона панувала на Лівобережжі, Слобідській та Південній Україні.
- ▶ Церковна верхівка, її вплив на духовне життя народу значною мірою залежали від митрополита. Враховуючи це, царизм вів таку лінію, яка перешкоджала українцям обіймати цю посаду.

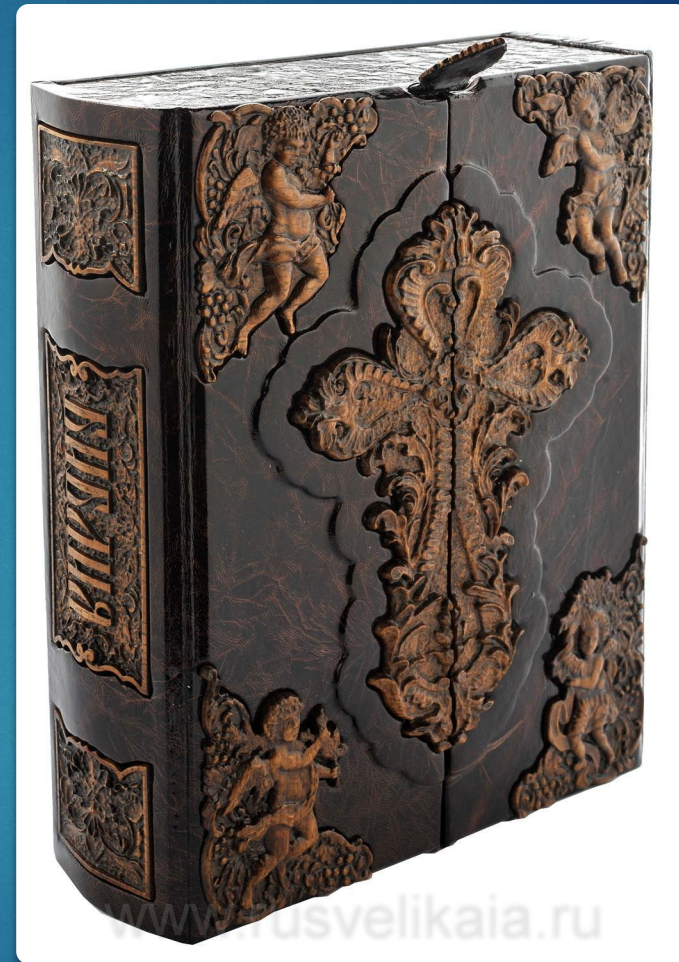
У XIX ст. Російська Церква вела вперту боротьбу з виявами української національної самобутності: заборонено будувати церкви в українському стилі, вживати при малюванні ікон український стиль, прикрашати церкви статуями (у цьому Синод бачив католицькі впливи), додержуватись звичаїв, які відрізняли українське Богослуження від московського.

Призначення консисторіями (радами, зборами) священиків, замість обрання їх селянами, вносило розкол та охолодження між духовенством і громадами. До призначених священиків громади ставилися як до чужих, та й самим священикам тяжко було ввійти в життя своїх парафіян.

Те, що міцний зв'язок, який був колись між духовенством і парафіянами, слабшав, відкривало можливість ширитися в Україні різним релігійним сектам. Найбільшою була секта штундистів (баптистів). Початок штундизму поклали в середині XIX ст. німецькі колоністи. Українські робітники, які працювали у цих колоністів, спільно з своїми господарями співали на сходинах псалми, слухали читання Біблії.

Охолодження до церкви серед інтелігенції наростало, починаючи від Г. Сковороди. Поширення в другій половині XIX ст. революційних соціалістичних ідей підривало вплив релігії. Ставало «модним» байдуже ставлення до неї. Однак значна частина селян, робітників і ремісників залишалися вірними своїй релігії. Були спроби перекласти на сучасну українську мову релігійні книги, зокрема Біблію. Над цим працювали П Квітка-Основ'яненко, М. Максимович, П. Куліш та інші. Однак Синод забороняв це робити, і лише у 1906 р. були надруковані переклади Святого Письма.

Біблія:

У 1832 р. царські власті ліквідували Василіанський орден — провідну чернечу організацію української греко-католицької церкви — і конфіскували його майно.

У 1839 р. на теренах Російської імперії було скасовано уніатську церкву, а уніатів насильно навернули в православ'я.

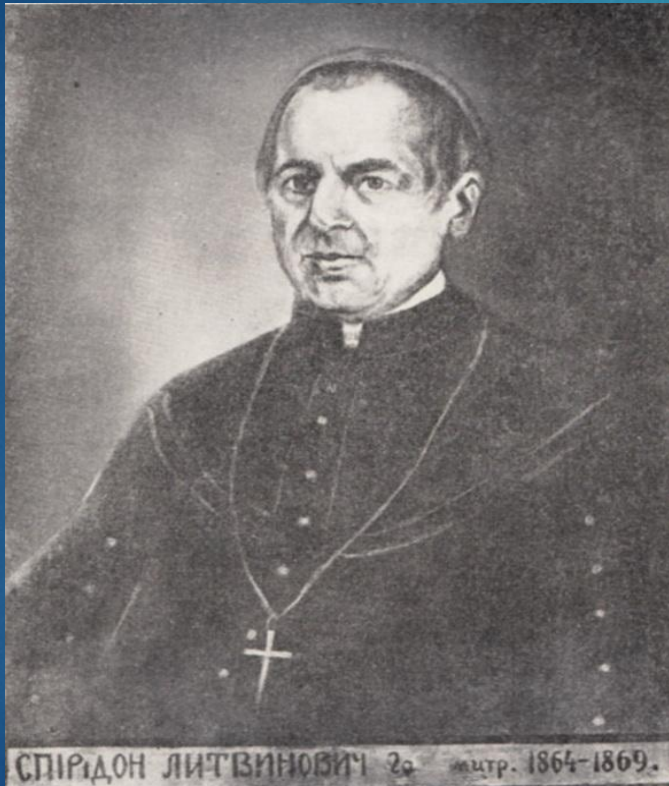

Архітектура : Почаївська лавра та Костел Святого Олександра

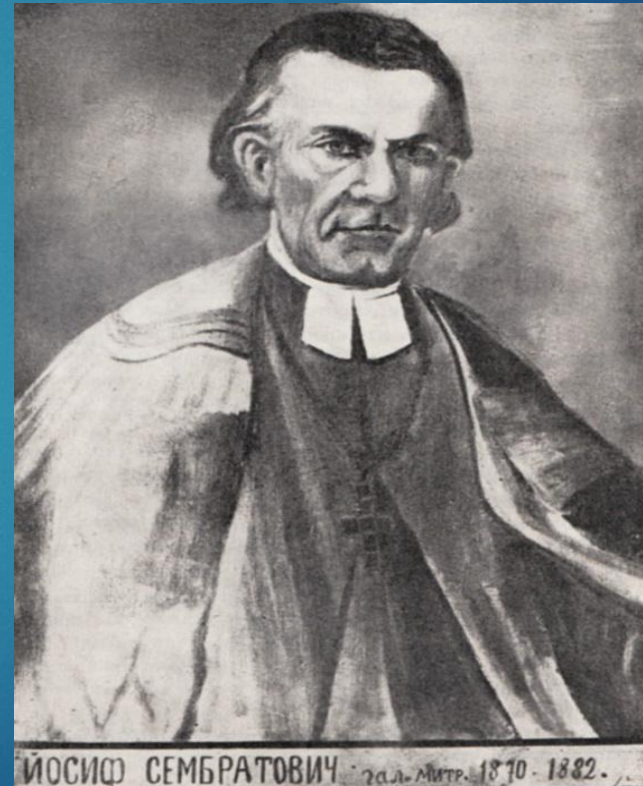
1863-1869 –

Спиридон Литвинович

1870-1882 –

Йосиф Сембратович

ВИСНОВОК:

- ▶ Загалом релігія в Україні пройшла доволі складний етап. Зазнала значних змін та отримала серйозний стан на території усієї України. Ці зміни сколихнули усі верстви населення. Та коли інтелегенція охолоджувалася по відношенню до церкви, простий народ вірив, вірив до останнього. Багато відомих людей забезпечили українські землі релігійною стабільністю, після складного процесу, коли діяли відразу три Конфесії (Католицизм, Православ'є, Протестантизм). На землях, загалом, панувала стабільність. А всі ці зміни привели українську релігію до стану, в якому вона знаходиться і зараз.